

under den inspektion, som Kongl. Maj:t kan finna godt att anordna, stäldt läroverk, måtte, vid befordran till ordinarie anställning vid statens allmänna läroverk, njuta samma förmåner som extra ordinarie lärare och vikarier vid dessa, under förutsättning af enahanda kompetensvilkor, dock att i intet fall den tid, som af lärare vid enskildt läroverk för lönetur beräknas, får öfverskrida tio år.

Stockholm den 26 Januari 1883.

A. J. Lyth.

N:o 50.

Af Herr **A. J. Lyth:** *Angående löneförbättring åt lärare och lärarinnor vid högre lärarinneseminarier samt folkskoleseminarierna.*

Då Kongl. Maj:ts nådiga proposition till 1882 års Riksdag angående löneförbättring åt lärarne vid rikets allmänna läroverk på det sätt bifölls, att för åstadkommande af den afsedda löneförbättringens halfva belopp 336,975 kronor af statsmedel anvisades att på extra stat utgå för år 1883, så blef deremot Kongl. Maj:ts förslag om en motsvarande löneförhöjning för så väl högre lärarinneseminarier som folkskolelärareseminariernas lärare, ehuru af Stats-Utskottet tillstyrkt, af Riksdagen helt och hållet afslaget.

Orsaken till detta afslag låg dock, som det vill synas, ingalunda i någon Riksdagens obenägenhet att bevilja seminariernas lärare samma

löneförmåner, som blifvit de allmänna elementarläroverkens lärare förunnade, utan i det förhållande, att Riksdagen vid frågans slutliga afgörande af formella skäl nödgades välja emellan ett beviljande af hela den begärda lönetillökningen å ena samt ett rent afslag å andra sidan, hvarigenom i sjelfva verket en löneförbättring för seminariernas lärare för den gången nära nog omöjliggjordes, synnerligen som de gemensamma voteringarna angående ofvannämnda anslag egde rum så nära riksdagens slut, att frågan icke kunde genom enskild motion åter upptagas.

Att emellertid lärarne både vid det högre lärarinneseminariet samt vid våra folkskoleseminarier böra anses *berättigade* till erhållande af samma löneförmåner, som allmänna läroverkens lärare, det är en sanning, som icke lärer kunna bestridas. — Denna likställighet, grundande sig på flera Riksdagars samstämmiga beslut, är nemligen tillförsäkrad lärarne vid det högre lärarinneseminariet genom Kongl. brefven af den 9 Juni 1871, den 29 Maj 1874 och den 18 Maj 1878 samt lärarne vid de öfriga seminarierna genom Kongl. brefven af den 22 April 1864 och den 29 Maj 1874.

Vid sådant förhållande är det alldeles tydligt, att en orättvisa blifvit begången emot seminariernas lärare, då icke åt dem förunnats den löneförbättring för innevarande år, som blifvit lärarne vid de allmänna läroverken beviljad; — en orättvisa så mycket påtagligare, som löneförbättringen är för seminarielärarne fullt ut lika behöflig som för de allmänna läroverkens lärare, emedan nästan alla våra seminarier äro förlagda i större städer och på platser, der lefnadskostnaderna äro jemförelsevis höga.

Det är med anledning häraf och på det att Riksdagen må sättas i tillfälle att kunna rätta ett, som det vill synas, ofrivilligt förbiseende, som jag härmed tager mig friheten föreslå,

att Riksdagen ville ställa till Kongl. Maj:ts disposition ett belopp af 37,300 kronor, motsvarande den löneförhöjning, som blifvit lärarne vid statens allmänna läroverk beviljad, att användas till löneförbättring åt lärarne och lärarinnorna vid seminarierna för innevarande år (1883), hvaraf 4,000 kronor till det högre lärarinneseminariet och 33,300 kronor till folkskoleseminarierna.

Stockholm den 26 Januari 1883.

A. J. Lyth.